

Ngày 3 tháng 2 t ãi đây đ ãng C ãng s ãn Vi ãt Nam s ã tròn 82 tu ãi và tr ãi qua g ãn m ãt th ã k ã ra đ ãi, t ãn t ãi và phát tri ãn, đ ãng C ãng s ãn Vi ãt Nam đ ã, đ ãng và t ãi hy v ãng h ã v ãn s ã là m ãt ph ãn c ãa d ãn t ãc Vi ãt Nam.

LS Nguyê n Văn Đ ài

Chính tri ã la ãc h ãu và th ã chế đ ãc đ ãn g ãy ách tắc giao thông, l ãn x ãn c ã s ã h ã t ãng.

Nh ãng sai l ãm, th ãt b ãi hay công lao, thành t ãu c ãa đ ãng C ãng s ãn Vi ãt Nam trong quá kh ã t ãi không đ ã c ãp trong bài vi ãt này. Nh ãng đ ãu đ ã h ãy đ ã cho l ãch s ã và nh ãn d ãn phán xét.

Trong bài vi ãt này t ãi ch ã đ ã c ãp đ ãn nh ãng v ãn đ ã b ãc xúc c ãa x ã h ãi Vi ãt Nam trong th ãi đ ãi m hi ãn t ãi. Và t ãi cũng đ ãa ra nh ãng quan đ ãm mang tính cá nh ãn g ãp ý cho đ ãng C ãng s ãn t ã ch ã nh đ ãn và th ãc hi ãn ti ãn tr ãnh d ãn ch ã vì t ãi ãng lai đ ãt n ãc c ãa chúng ta.

Trong nh ãng ngày cu ãi tháng 12 c ãa năm 2011, đ ãng C ãng s ãn Vi ãt Nam đ ã t ã ch ã c h ãi ngh ã trung ã ãng l ãn th ã t ã. M ãt trong ba v ãn đ ã c ãp bách mà h ãi ngh ã trung ã ãng l ãn này đ ã c ãp đ ã là: ngăn ch ãn, đ ãy lùi tình tr ãng suy tho ái v ã t ã ã ãng chính tr ã, đ ão đ ãc, l ãi s ãng c ãa các b ã đ ãng vi ên vì đ ãu này liên quan đ ãn s ã t ãn vong c ãa đ ãng C ãng s ãn.

V ãy v ãn đ ã suy tho ái v ã t ã ã ãng chính tr ã, đ ão đ ãc, l ãi s ãng c ãa cán b ã đ ãng vi ên đ ãng C ãng s ãn xu ãt phát t ã đ ãu? Đ ãu đ ã g ãy ra nh ãng ã nh h ã ãng gì trong đ ãi s ãng x ã h ãi hi ãn t ãi c ãa đ ãt n ãc, d ãn t ãc Vi ãt Nam?

Vi ã đ ãu suy tho ái?

Nguyên nh ãn: Theo quan đ ãm c ãa t ãi, nguyên chính là do th ã ch ã chính tr ã đ ãc đ ãng hi ãn nay

không còn phù hợp với môi trường xã hội Việt Nam hiện đại và mở cửa hội nhập với cộng đồng quốc tế.

Trong một đất nước có gần 90 triệu dân mà chỉ có một đảng Cộng sản với hơn ba triệu đảng viên, đi đến cho một hệ thống duy nhất thì đó là một sự áp đặt hệ thống vô lý và bất công với hơn 80 triệu người dân.

Trong khi có hàng triệu người Việt Nam qua con đường du học, du lịch, lao động, qua internet, qua các phương tiện truyền thông quốc tế. Họ đã, đang và sẽ tiếp tục đấu tranh thu hoạch hệ thống, từ duy trì trên khắp thế giới.

Theo Hiến pháp Việt Nam, họ có quyền tự do bày tỏ quan điểm, chính kiến của mình, họ có quyền thành lập các tổ chức, đảng phái chính trị để đi đến cho những quan điểm, tổ chức của họ.

"Các cán bộ, đảng viên đã sa vào 'vũng bùn của chủ nghĩa cá nhân', tự biến mình thành kẻ phẫn nộ vì mục tiêu, lý tưởng của đảng, đi ngược lại lợi ích của nhân dân..." -Báo Quân đội Nhân dân-

Các tổ chức, đảng phái chính trị này có quyền đi đến cho các tầng lớp nhân dân khác nhau để giám sát hoạt động lãnh đạo đất nước của chính quyền, của đảng Cộng sản. Các tổ chức, đảng phái chính trị cũng có quyền các thành viên của mình tham gia vào quốc hội cũng như các cơ quan dân chủ cấp địa phương. Những trên thực tế, những hoạt động chính trị của họ đang bị cấm đoán, sách nhiễu, bắt giữ, cấm tù.

Xuất phát điểm từ sự lệ thuộc của hệ thống chính trị độc đảng, dấn đến việc tước đoạt, bóc lột cán bộ công chức trong hệ thống chính trị từ trung ương đến địa phương, các cơ quan, tổ chức kinh tế của Nhà nước diễn ra trong nỗi sợ hãi và khép kín của đảng Cộng sản.

Những người có tài, có đức những họ không phải là đảng viên đảng Cộng sản, nên họ không có cơ hội được công nhận tài năng của mình để phục vụ nhân dân và đất nước.

Tô đó phát sinh nhô ng đô ng viên cô hô i trong chính nhô i bô cô a đô ng Cô ng sô n, nhô n con ô ng, cháu cha, nhô n chô y chô c, chô y quyê n. Suy thoái tô tô ng chính trô , đô o đô c, lô i sô ng bô t nguô n tô đây.

Sô lô c hô u cô a hô thô ng chính trô và sô đô c quyê n vô chính trô cũng làm cho các cán bô đô ng viên có tô tô ng đô c đoán, chuyên quyê n, tô lô i. Khi hô đã dành đô c vô trí lãnh đô o thì hô lô i đô t lô i ích cô a bô n thân lô n hô n lô i ích cô a nhân dân.

Hô không nhô ng tìm mô i cách đô duy trì quyê n lô c mà còn tìm cách thắ ng tiê n không phô i bô ng tài năng mà bô ng tiê n bô c. Bán các vô trí chô c quyê n bên đô i, dùng tiê n mua chô c cao hô n. Sách nhiê u nhân dân đô kiê m tiê n, tìm cách tham ô ngân sách.

Sô hô u thuô n cô a Đô ng góp phô n đô n tô i vô đô bô cô a Tô p đoàn nhà nô c lô n thô hai là Vinashin.

Trong bài viê t cô a tác giô Bắ m---> Huy Thiê m đắ ng trên trang web báo Quâ n đô i Nhân dân ngày 9/1 năm 2012 đã thô a nhô n nhô ng vô n nhô n tham nhũ ng trong các cán bô , đô ng viên đô ng Cô ng sô n:

“Tình trô ng liên kô t, đô ng lô a giô a bô phô n này vô i bô phô n khác “lách luô t”, bô cong đô ng lô i, chính sách cô a đô ng đô trô c lô i (lô i ích nhó m) chính là hình thô c tham nhũ ng tô p thô , nhô u không có giô i pháp hô u hiô u thì con “bô ch tuô c” tham nhũ ng này sô còn lan rô ng sang nhiê u lĩnh vô c khác..., các cán bô , đô ng viên đã sa vào ‘vũ ng bô n cô a chô nghĩa cá nhân’, tô biê n mình thành kô phô n lô i mô c tiêu, lý tô ng cô a đô ng, đô ngô c lô i lô i ích cô a nhân dân...”

Sô lô c hô u cô a hô thô ng chính trô tô t yô u sô đô n đô n nhô n chia bè phái và đô a phô ng chô nghĩa trong nhô i bô cô a đô ng Cô ng sô n. Đây cũng là nguyên nhân gây ra sô suy thoái vô tô tô ng, đô o đô c và lô i sô ng cô a các bô đô ng viên.

Sô lô c hô u cô a hô thô ng chính trô đô n đô n sô thiô u công khai và minh bô ch trong mô i vô n đô và

m i lĩnh v c c a xã h i. T đó mà n y sinh ra tiêu c c, tham nhũng và suy thoái v đ o đ c và i s ng c a các b đ ng viên đi n ra là đ i u t t y u.

Nh ng v n đ b c xúc c a xã h i Vi t Nam hi n nay: S l c h u c a th ch chính tr đ c đ ng đ n đ n s suy thoái v đ o đ c, i s ng c a cán b đ ng viên đã gây ra nh ng h u qu vô cùng x u cho xã h i.

Nguyên t ng bí th đ ng C ng s n Lê Kh Phiêu đã th a nh n r ng: “Tham nhũng đã tr thành qu c n n, thành gi c n i xâm c a t c”.

Trong các xã h i dân ch , tham nhũng ch mang tính ch t cá bi t.

Chúng nhanh chóng b phát hi n và ngăn ch n b i các đ ng chính tr đ i l p, b i báo chí t do. Còn Vi t Nam, tham nhũng đi n ra t trung ng đ n đ a ph ng, đi n ra m i ngành, m i c p, m i lĩnh v c. Nh ng đ i u mà ng i dân có th th y đ c hàng ngày khi h ph i chi nh ng kho n ti n phong bì cho các quan ch c hành chính đ xin các gi y phép kinh doanh, đ u t , xây d ng, ...

H ph i chi ti n phong bì khi con cái h đi h c, chuy n tr ng, h ph i cho ti n bác sĩ khi đ n các c s y t c a Nhà n c đ khám ch a b nh. H ph i đút lót khi có ng i thân b v ng vào vòng lao lý, khi h có tranh ch p c n đ n s gi i quy t c a tòa án.

Khi h đi trên đ ng giao thông ch ng ki n n n m i l . Còn chuy n ch y ch c, ch y quy n, ch y t i thì đi n ra nh ng n i kín đáo, riêng t nên ng i dân ch có th bi t đ c khi chúng b phát hi n và đ a lên báo chí.

Me o mo va a ch tă c

S l c h u và y u kém c a th ch chính tr đ c đ ng còn th hi n rõ nét trong v c xây d ng, ki n trúc đô th , giao thông. Khi đ n thăm nh ng qu c gia dân ch , văn minh chúng ta có th th y ngay b m t ki n trúc đô th , giao thông c a h theo qui ho ch đ p đ , h p lý và thu n ti n cho ng i dân.

Còn Vi t Nam, b i các quan ch c chính quy n năng l c y u kém i b suy thoái v t t ng

và để họ có thể xây dựng và kiến trúc đô thị không gì ngoài niềm tin nào trên thế giới và những ngôi nhà siêu mỏng, siêu méo, những con đường không hoàn chỉnh và những nút thắt cổ chai trên trục chính của thành phố mà không được gì quy hoạch.

Mô hình đô thị chân chính không điều hành bằng quân đội, cảnh sát.

Xây dựng những con đường giao thông để thoát khỏi thế giới trong khi những cái ta chưa thoát khỏi nghèo. Những trục giao thông sẽ ngày càng nghiêm trọng ở các thành phố lớn.

Số lượng hộ gia đình chính trị được xây dựng còn tạo ra một đội ngũ các bộ phận viên chức kém và thiếu trách nhiệm trong việc quản lý, kiểm tra và giám sát an toàn và sinh thái phẩm.

Hàng trăm các mặt hàng thực phẩm, hàng tiêu dùng kém chất lượng, có chứa các chất độc hại cho sức khỏe của nhân dân được nhập khẩu và bày bán công khai trên hệ phố, trong các khu thương mại.

Các mặt hàng thực phẩm, hàng tiêu dùng kém chất lượng và các hàng hóa được sản xuất, tiêu thụ trong nước cũng không được kiểm soát và ngăn chặn. Những điều này không chỉ gây nên hậu quả cho sức khỏe, tính mạng của các thành phố Việt Nam hôm nay mà còn ảnh hưởng đến các thế hệ mai sau.

Số lượng hộ gia đình chính trị và đội ngũ các bộ phận viên chức kém và năng lực và phẩm chất để họ có thể trong lĩnh vực quản lý, xã hội và thu hút quy hoạch đô thị đã gây nên hàng trăm nghìn vụ khiếu kiện, khiếu nại trên toàn quốc, làm hàng chục ngàn người dân mất đi tài sản, nhà cửa phải sống trong điều kiện tồi tệ, tăm tối, không yên ổn, gây bức xúc cho đông đảo nhân dân.

Trên đây tôi chỉ xin nêu một số hậu quả xấu do sự suy thoái tư tưởng, đạo đức và lối sống của

các bộ đảng viên đã và đang di chuyển ra trong xã hội mà bộ tư pháp người dân Việt Nam nào cũng có thể chấp nhận khi trên các phương tiện truyền thông chính thống của Nhà nước. Nhưng vấn đề bức xúc đang diễn ra trong môi trường của đất nước xã hội đang gây nên sự thất vọng và phản ứng của đa số nhân dân.

Các quan chức Công sản tham nhũng và tham quyền nên hiểu một điều: Quyền lực và của cải rồi cũng sẽ mất đi, đó là những thứ không thể mang theo khi qua đời.

Chỉ có một thứ mà quý vị để lại đó là tiếng tăm cho muôn đời con cháu và một thứ mà quý vị mang theo đó là tội ác để cho sự phán xét cuối cùng của Thượng đế.

Vậy gì là pháp nào cho đảng Công sản Việt Nam tự chuyển đổi mình?

Công khai và dân chủ

Theo quan điểm của tôi, chỉ có một gì là pháp duy nhất cho đảng Công sản Việt Nam đó là: “Công khai hóa và dân chủ hóa”. Đảng Công sản Việt Nam cần tiến hành điều gì tiếp theo:

Thứ nhất là công khai hóa gồm:

Các cán bộ, đảng viên có chức, có quyền trung ương đến địa phương phải tiến hành kê khai tài sản và thu nhập hàng năm của bản thân và các thành viên trong gia đình cho toàn dân được biết. Việc kê khai tài sản và thu nhập nếu chỉ diễn ra trong nội bộ mà không công khai cho nhân dân biết thì điều này chỉ có ý nghĩa gì. Nhân dân là chủ nhân của đất nước, nhưng không biết được tài sản và thu nhập của những “người đi y tá” thì thật đáng mỉa mai.

Công khai hóa thông tin trong các lĩnh vực kinh tế, chính trị, xã hội, an ninh quốc phòng, ngoại giao mà không thu được bất kỳ một quả gì.

Thứ hai là dân chủ hóa:

Đảng Cộng sản phải tiến hành song song dân chủ hóa trong nội bộ của đảng và dân chủ hóa xã hội.

Dân chủ hóa trong đảng Cộng sản: Đảng Cộng sản nên cho phép các đảng viên của mình được tiếp xúc và bầu cử trực tiếp các chức danh lãnh đạo cấp ủy trung ương đến địa phương. Cần có sự cạnh tranh tự do và công bằng cách chức danh lãnh đạo của đảng Cộng sản trong các kỳ hội cử của mình.

Xuân về LS Đài chúc mọi đảng viên Cộng sản mạnh khỏe, có dũng khí đấu tranh chính diện và dân chủ hóa

Những đảng viên của hội, yếu kém năng lực sẽ bị loại bỏ, thế đó tạo nên đảng lực và sức sống cho chính đảng Cộng sản.

Dân chủ hóa xã hội: Có hai yếu tố cấu thành bất biến phải có trong một xã hội dân chủ mà đảng Cộng sản Việt Nam phải chấp nhận đó là:

Yếu tố thứ nhất là tự do báo chí hay báo chí được lập tức là đảng Cộng sản phải chấp nhận quy định làm báo chí tự nhân của công dân. Đây là quy định con người và chính trị đã được Hiến pháp Việt Nam năm 1992 ghi nhận. Báo chí là một thực thể quy định lực, hoạt động được lập với chính quyền, thay mặt nhân dân để giám sát và phản ánh mọi hoạt động bình thường cũng như bất thường của chính quyền.

Báo chí thông tin đến người dân tất cả các vấn đề về kinh tế, chính trị, xã hội, an ninh quốc phòng, ngoại giao, ... Một quốc gia không thể tiến đa hóa sự phân định chính trị, tức để tăng cường kinh tế và dân chủ nếu không có sự tự do báo chí và lan truyền thông tin. Chính phủ

không được phép can thiệp vào các hoạt động bình thường của báo chí.

Yếu tố thứ hai là sự ra đời và hoạt động hợp pháp của các tổ chức, đảng phái chính trị khác nhau trong xã hội. Đảng Cộng sản Việt Nam phải thừa nhận và công nhận sự ra đời và hoạt động của các tổ chức, đảng phái chính trị khác một cách bình đẳng. Bởi đó là quyền Hiến định mà mọi công dân Việt Nam đều có quyền ngang nhau. Đảng Cộng sản không nên coi các tổ chức, đảng phái chính trị khác là thù địch, phản động. Mà phải coi họ là đối tác để cùng nhau tranh đấu và hợp tác vì lợi ích chung và cao nhất của đất nước và dân tộc.

Trong một xã hội dân chủ, cuộc đấu tranh giữa các đảng phái chính trị không phải là một cuộc chiến sinh tử mà là một cuộc cạnh tranh để phục vụ nhân dân. Đảng Cộng sản nên coi các tổ chức, đảng phái khác là đối tác để cùng Đảng Cộng sản tiến hành tiến dân chủ trong một cách minh bạch, hoàn thiện chính mình để nhận được sự ủng hộ của nhân dân.

Một đảng chính trị chân chính là một đảng phải có đội ngũ đảng viên có đạo đức, có năng lực và trách nhiệm với nhân dân và Tổ quốc. Một đảng được gọi là “đảng là đạo đức, là trí tuệ, là văn minh” là một đảng dám chấp nhận sự cạnh tranh tự do và công bằng thông qua cuộc bầu cử dân chủ đa đảng. Và đảng đó sẽ dành được đa số phiếu của nhân dân, dành được quyền lãnh đạo bộ máy uy tín và năng lực của mình.

Một đảng chân chính không bao giờ bạo lực hay quyền lãnh đạo của mình bằng quân đội, cảnh sát và nhà tù. Một đảng chân chính không bao giờ duy trì quyền lãnh đạo của mình bằng việc cấm các đảng chính trị khác ra đời và hoạt động.

Một mùa Xuân mới đang về, cũng là lúc Đảng Cộng sản Việt Nam tròn 82 tuổi, tôi chúc toàn thể đảng viên Đảng Cộng sản mạnh khỏe, có đức tin và dũng khí để tiếp tục phấn đấu bằng cách tiến hành công khai hóa, dân chủ hóa trong đảng và dân chủ hóa xã hội đáp ứng khát vọng tự do dân chủ của cả dân tộc Việt Nam.

(Hà Nội, ngày 12 tháng 1 năm 2012)

Viết cho BBC từ Hà Nội